

בש"פ 5881/16 - מדינת ישראל נגד אולגה מנז'ליי,ולד זלטין

בבית המשפט העליון

בש"פ 5881/16

כבוד השופטת א' חיות
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. אולגה מנז'ליי
2. ולד זלטין

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

(17.8.2016)

י"ג באב התשע"ו

תאריך הישיבה:

עו"ד תומר סגלוביץ

בשם המבקשת:

עו"ד איתי בן-נון

בשם המשיב 2:

החלטה לגבי המשיב

בקשה שנייה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: חוק
המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 6.8.2016 או עד למתן פסק-דין בת"פ 16168-08-15
בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

1. נגד המשיבים הוגש ביום 9.8.2015 כתב אישום – אשר תוקן ביום 20.8.2015 – המייחס להם החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג – 1973 (להלן: הפקודה) והחזקת חצרים, עבירה לפי סעיף 9(א) לפקודה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן המשיבים התגוררו יחד בדירה, אותה שכרה המשיבה, ברחוב יבנה בפתח תקווה (להלן: הדירה). ביום 20.7.2015 החזיקו המשיבים ברחבי הדירה סם מסוג AB – CHMINACA (להלן: הסם) בשלבי אריזה שונים לפי הפירוט הבא – בשקים גדולים ובכלי קיבול שונים במשקל מוערך של 40.125 ק"ג נטו; ב-338 שקיות ניילון עליהן הודבקו מדבקות עם הכיתוב "סטלה" ונרשם "10+2" במשקל מוערך של 13.5 גרם לשקית; וב-1792 שקיות דומות עליהן הרישום "2+5" במשקל מוערך של 7.5 גרם לשקית. משקלו הכולל המוערך של הסם שנתפס בדירה הינו 58.128 ק"ג נטו ושווי הכספי מוערך בסך של 451,150 ש"ח. עוד נתפסו בדירה גלילי שקיות, גליל מדבקות הנושאים את הלוגו "סטלה", משקל, מכשיר לחימום ואטימת שקיות ניילון ומחברות המתעדות את אופן אריזת הסם והפצתו ברחבי המדינה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים נגדם. ביום 15.11.2015 קבע בית המשפט קמא כי קיימות בעניינו של המשיב ראיות לכאורה. נקבע כי לכאורה יש לייחס למשיב לא רק החזקה פיזית של הסם ומודעות להיות החומר סם, אלא גם את השליטה בו וכן נקבע כי קמה נגדו עילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1), 21(ב), 21(א)(1) (א) ו-21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. עם זאת הופנה המשיב לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר שיבחן אפשרות לשחררו לחלופת מעצר. ביום 13.12.2015 ולאחר ששירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופה בהעדר חלופה מוצעת, הורה בית המשפט קמא בהסכמת המשיב על מעצרו עד תום ההליכים. המשיבה נעצרה אף היא עד תום ההליכים וביום 3.5.2016 האריך בית משפט זה לראשונה את מעצרו של המשיבים, בהסכמתם, בתשעים ימים החל מיום 9.5.2016 או עד למתן פסק-דין בעניינם (בש"פ 3593/16).

3. ביום 10.5.2016 ניתן מענה המשיבים לכתב האישום, לאחר שהליך גישור אליו הופנו לא נשא פרי. הצדדים טענו כי דרוש להם מועד אחד בלבד לשמיעת הראיות ולכן נקבע המועד ליום 20.7.2016. אולם במעמד דיון זה העלו באי-כוח המשיבים טענות הנוגעות למעורבותו של אדם נוסף בשם רוסלן (להלן: רוסלן), אשר נעצר ונחקר ותיק החקירה בעניינו נסגר ימים ספורים לפני אותו הדיון. המשיבים טענו כי לסגירת התיק בעניינו של רוסלן יש משמעות לעניינם וביקשו אורכה לצורך בדיקת הנושא ושקילת צעדיהם. בדיון תזכורת שנקבע לצורך כך ליום 1.8.2016, אכן העלו המשיבים טענות שונות בנוגע לעניינו של רוסלן ובתום הדיון נקבעו שלושה מועדים לשמיעת ראיות ליום 18.9.2016, 10.10.2016 ו-13.10.2016.

4. לטענת המדינה מסוכנותו של המשיב עולה מהמעשים המיוחסים לו ומכמות הסם הגדולה שהחזיקו הוא והמשיבה בדירה, המעידה על הציבור הרב אשר לו היו מיועדים הסמים. כמו כן ציינה המדינה את עברו הפלילי של המשיב ואת קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי הכולל קביעת שלושה מועדי הוכחות במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת. לטענת המדינה ההתפתחויות האחרונות הנוגעות לאיתורו של רוסלן ולחקירתו אין להן השלכה על המשך הדיון או על הגנתו של המשיב ואין בהן כדי לעכב את התקדמות ההליך בעניינם של המשיבים.

5. המשיבה הסכימה להארכת מעצרה והוא הוארך כמבוקש.

המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו לא ניתן להסכין עם התנהלות המדינה בתיק העיקרי, כאשר איתרה וחקרה את רוסלן בשיהוי של כשנה ובסמוך למועד ההוכחות הראשון שנקבע, באופן שנוספו חומרי חקירה רלוונטיים לתיק ועיכבו

את ההליך. לטענת המשיב חרף ידיעתה בדבר מעורבותו של רוסלן, המדינה לא עשתה מאמץ לאתרו במשך תקופה ארוכה והוא אותר לפתע סמוך למועד שנקבע לשמיעת ההוכחות, נחקר ושוחרר. לטענת המשיב התנהלות זו סיכלה את האפשרות לשמוע ולסיים את ההוכחות כבר ב-20.7.2016 והוא מוסיף וטוען כי עניינו של רוסלן קשור קשר הדוק לתיק דנן.

6. דין הבקשה להתקבל.

הלכה היא כי בבחינת בקשה להארכת מעצר של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לשקול שני שיקולים עיקריים: המסוכנות הנשקפת ממנו וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן (25.5.2014); בש"פ 4106/14 מדינת ישראל נ' זונשוילי (17.6.2014)). הראיות לכאורה הקיימות נגד המשיב ובהן כמות הסם הגדולה שנתפסה בדירתו, מלמדות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו כמי שלכאורה החזיק בסם שהיה מיועד לתפוצה רחבה. אשר לקצב התקדמות ההליך, לא מצאתי ממש בטענת המשיב לפיה יש לזקוף לחובת המדינה את העיכוב שחל בשמיעת ההוכחות. חומר החקירה בעניינו של רוסלן הועבר לעיון המשיבים טרם הדיון שנקבע לשמיעת הוכחות ביום 20.7.2016 ודיון זה נדחה לבקשתם לצורך בחינת צעדיהם בעקבות התפתחות זו. אך בסופו של יום לא הוגשה בקשה לעיון חוזר על ידי מי מהמשיבים בעקבות ההתפתחות האמורה בחקירה. מן הבקשה שבפני עולה כי רוסלן נעצר בעקבות חקירה בפרשה אחרת וכי הוא לא אותר קודם לכן לצורך חקירתו בפרשה דנן, אף שהוצא נגדו צו מעצר לצורך כך. עוד ציינה המדינה במהלך הדיון בפני כי המשיבים או מי מהם כלל לא קשרו את רוסלן לעבירות המיוחסות להם והצורך בחקירתו בתיק דנן עלה בשלב כלשהו ביוזמת המשטרה. לבסוף ראיתי לציין כי למרבה הצער ולמרות הערות חוזרות ונשנות של בית משפט זה (ראו: בש"פ 2219/11 מדינת ישראל נ' בן אור, פסקה 7 (7.4.2011); בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 7 (18.10.2015); בש"פ 7677/15 מדינת ישראל נ' גטנך, פסקה 6 (26.11.2015)), מרבית תקופת המעצר עד כה חלפה ללא דיון כלשהו בהליך העיקרי וזאת בשל הליך גישור שהתקיים בין הצדדים. עובדה זו בוודאי אין לזקוף רק לחובת המבקשת.

7. מטעמים אלה כולם ובהינתן ההערכה כי במהלך תקופת האורכה המבוקשת צפוי ההליך העיקרי להסתיים, אני נעתרת לבקשה ומורה על מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 6.8.2016 או עד למתן פסק-דין בת"פ 16168-08-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד באב התשע"ו (18.8.2016).

ש ו פ ט ת